

DUNAMOCSI

HÍRNÖK

RÖLUNK
SZÓL!

Közeleti havilap

III. évfolyam. 28. szám

2013. június

„AMIT NEM ÍRNAK LE, AZ MINDIG ELVÉSZ” Gál Sándor

Az úJVári COOP Jednota már július 25-én
megnyílik Dunamocson!

Új szupermarket nyílik Dunamocson, melyet a helyi és a környéki lakosok igényeinek kiszolgálására a COOP Jednota Nové Zámky s.d. vállalat épített.

A 252 m² alapterületű, modern technológiával felszerelt szupermarket a legszigorúbb minőségi és higiéniai előírásoknak is megfelel, és kényelmes vásárlást biztosít a klimatizált eladótérben. Az új kiszolgáló pultok garantálják az élelmiszerbiztonsági és minőségmegőrzési normák betartását. A jól felszerelt üzlethelység mellett a heti hétnapos nyitvatartás is a vásárlók kényelmét szolgálja. Az üzletbe látogatókat gyors, kedves és hozzáértő kiszolgálás várja. Az új szupermarket frissáru kínálatában a legjobb minőségű gyümölcs és zöldség, friss tej- és hústermékek, tökehús, valamint a friss pékáru széles választéka várja a vásárlókat. A friss áruk kínálatában a jó minőségű hazai

termékek széles választéka is megtalálható, benne a Jednota saját gyártású salátáival.

A vásárlóinkat minden hétfőn szórólapokon informáljuk az aktuális ajánlatainkról, a helyi üzletre vonatkozó és regionális akcióinkról is. Az üzletben az új COOP kassa szolgáltatást is igénybe vehetik a vásárlás közben csekk befizetése, bankkártyáról készpénz felvétele közvetlenül a kasszanál, telefonkártya feltöltése, kártyával és érintés nélküli kártyával történő fizetés is lehetséges. Az üzletben ingyenes COOP Jednota kártyát is kínálunk, amelynek használatával a vásárlás értékének 1,5%-át lehet megtakarítani. A COOP Jednota minden kedves érdeklődőnek egy speciális akciót is előkészített, amellyel kedvezményesen vásárolhatnak az új szupermarketben. Mindenkit szeretettel várunk!
(COOP Jednota)

Havonta megjelenő közeleti lap. Kiadja Dunamocsi község önkormányzata. Szerkesztő: Rácz Kálmán PhD. Telefon: 0905 970 976.

E-mail: hirnok@post.sk. A szerkesztőség várja a polgárok cikkei, hozzászólásait, javaslatait.

www.facebook.com/DunamocsiHirnok

A tanácsteremből jelentjük

➔ Az óvodaépület felújításának terve

A polgármester ismertette a képviselőkkel a felújításra vonatkozó tervet, amit az újvári Prospect építkezési vállalkozás készített el. Ez alapján az épület emeleti részén négy bérlakás – egy kétszobás és három háromszobás – kerülne kialakításra. Ezek a lakások a már meglévő bérházakhoz hasonlóan az Állami Lakásfejlesztési Alap (SFRB) segítségével épülnének. A kellemes környezeten kívül nagy előny, hogy a hagyományos téglafalaknak, a szigetelésnek és a modern új kazánoknak köszönhetően garantáltan alacsonyak lesznek a fűtési költségek. Az is növeli a jövőbeni bérlők kényelmét, hogy van pince is, ahol minden lakáshoz tartozna egy-egy kamrahelyiség.

A terv szerint az egész épület új külső szigetelést és új ablakokat kap, miközben az alsó szint minden megkötés nélkül a község tulajdonában maradna – a bérlakásokra

vonatkozó hitel csak a felső emeletet érinti, a földszint szabadon használható. Itt méltó körülmények között lehetne kialakítani pl. egy nyugdíjas napközi otthont, valamint a

bérlők. Mivel az előzetes beszélgetések során a képviselők nem látták garantálni, hogy lesznek érdeklődők, a polgármesteri hivatal elkészített egy előszerződést, amelyben a felek írásban garantálják, hogy szándékukban áll lakást bérelni a tervezett bérházban és hajlandó letenni az ezer eurós biztosítékot. Hat család írt alá ilyen szerződést, tehát a lakások kihasználása biztosítottnak tűnik.

A képviselők részéről felmerült néhány fontos kérdés a finanszírozás részleteivel kapcsolatban, amit nem sikerült tisztázni, de mindannyian fontosnak és támogathatónak találták a javaslatot. Az építési szándékról szóló határozatot egyhangúlag megszavazták, de ez még nem jelenti azt, hogy indul is a beruházás, csak azt, hogy a cég konkrét szerződésjavaslatot nyújt be az önkormányzathoz. Erről újra szavaz a testület, és itt lehetőség marad a felmerült kérdések tisztázására.

LEGENDA MIESTNOSTI:

Č. m.	Názov miestnosti	m²
2.00	Občianske centrum	9,90
2.01	Schola/mestská škola	8,74
2.02	Chodba	9,14
2.03	Chodba	18,03
2.04	Kuchňa	1,85
Spolu		47,66

Č. m.	Názov miestnosti	m²
2.05	Záhrada	5,28
2.06	Detinská izba	8,50
2.07	Spálňa	9,17
2.08	Obývací izba	21,15
2.09	Kuchňa	8,28
2.10	WC	1,71
2.11	Kúpeľňa	3,53
Spolu		52,62
2.12	Záhrada	4,58
2.13	Kúpeľňa	3,53
2.14	WC	1,71
2.15	Kuchňa	8,12
2.16	Spálňa	9,15
2.17	Detinská izba	8,55
2.18	Obývací izba	20,75
Spolu		56,37
2.19	Záhrada	4,95
2.20	Obývací izba	14,44
2.21	Spálňa	7,80
2.22	Kuchňa	4,72
2.23	Kúpeľňa	4,45
Spolu		36,37
2.24	Záhrada+chodba	5,57
2.25	Kúpeľňa	3,87
2.26	Kuchňa	10,80
2.27	Loggia	15,26
2.28	Obývací izba	17,13
2.29	Spálňa	11,35
2.30	Detinská izba	8,20
Spolu		72,58

kisgyermekes szülők részére baba-mama játszótér is. Az építkezés a szerződés aláírása után azonnal indulna, és legkésőbb februárban már be is költözhetnek az új

➔ Községi telkek eladása

A községben több ingatlan is van, melyek tulajdonjoga nem rendezett. Sok esetben az évtizedekkel ezelőtt épített családi házak alatt lévő telek, vagy a mellette lévő kert a tulajdonlap szerint nem a ház tulajdonosáé, hanem a községé. Ez jellemző elsősorban az Iskola utca és a Cifra utca esetében. A hatvanas-hetvenes években a község a belterületen lévő, építkezésre alkalmas telkeket az akkori tulajdonosoktól megvette, és építkezés céljából más tulajdonosoknak átadta. Ezt azonban nem mindig rendezték a járási kataszterben, de eddig ez nem okozott gondot. A közelmúltban azonban többen is jelezték, hogy adásvétel vagy hagyatéki eljárás miatt szeretnék megvenni a házuk alatt-mellett lévő telket. A képviselők egyetértettek abban, hogy a polgároknak és a községnek egyaránt érdeke, hogy rendeződjön ez az állapot, ezért egyhangúlag jóváhagyta azt a határozatot, hogy a község eladásra felkínálja az érintett telkeket. Ezt a törvény értelmében nyilvánosságra kell hozni, és 15 napig ki kell függeszteni a községi hirdetőtáblára is. Ezután a következő testületi ülésen lehet dönteni az eladásról és a konkrét árról. Az ár megállapításához szakértői becslés szükséges, az eladási árat ennek alapján kell meghatározni. A határozat szerint az árbecslés költsége a vevőt terheli.

➔ Beszámoló a falunap szervezéséről, áthidaló hitel felvétele

Előző számunkban beszámoltunk, hogy községünk 21.000 € támogatást nyert a falunapra, illetve a falunap keretén belül a testvértelepülések találkozójának megrendezésére. Az elnyert pályázat utófinanszírozásos, vagyis a rendezvény után, elszámolás alapján térítik meg a költségeket.

Mivel a fellépőket, szállást, étkezést addig ki kell fizetni, a polgármester 17.000 € áthidaló hitel felvételét javasolta. A javaslatot a testület egyhangúlag jóváhagyta.

Néhány nappal az ülés előtt az önkormányzat kulturális bizottsága is ülésezett, ahol tovább pontosították a falunap programját. Még több, mint egy hónap van hátra, de már összeállt a program „gerince”. A három napos rendezvényen kiállítások, kézműves foglalkozások, sportversenyek, vetélkedők, színházi előadás is várja a szórakozni vágyókat. A színpadon többek közt Mezei Zsolt és zenekara, a leányvári Ströcker sramlizzenekar, Vadkerti Imre, a Madarak zenekar és a Budapest Bár biztosítja a hangulatot.

Nem csak a falunap időpontja lesz új, de a jellege és az elnevezése is, és siker esetén elmondhatjuk majd, hogy a 2013-as falunap hagyományteremtő volt – a részletek még titkosak, bővebben a következő Hírnökben számolunk be.

➔ A villanyvezetékbe lógó faágak lebontolása

A polgármester beszámolt róla, hogy a kövilágítás cseréje lassan a végéhez közeledik. A modern, hatékony LED-lámpák egész éjjel világítani fognak, és még így is akkora megtakarítást eredményeznek, hogy hét év alatt megtérül a teljes befektetett összeg. Ahhoz azonban, hogy megfelelően működjenek, szükséges a vezetékekbe lógó faágak eltávolítása. Ennek több oka is van. Egyrészt szélben a faágak hozzáverődnek a vezetékekhez, ami rövidzárlatot okoz, vagy akár el is szakíthatja a vezetéket. Ilyenkor hosszabb szakaszokon kialszik a világítás, és ennek helyreállításához emelőkosaras kocsit és villanyszerelőt kell hívni, ami időbe és nem kevés pénzbe kerül. Másrészt több helyen a nagyobb fák, bokrok eltakarják a lámpát, így az nem világítja be az úttestet. A legfontosabb ok pedig az, hogy ez a lámpák elektronikai vezérlésének árthat, így a gyártó nem vállalja a szerződésben garantált tíz év jótállást.

Informálta még a képviselőket, hogy a botolás tervét bejelentette a környezetvédelmi hivatalban, ahol ezt jóváhagyták. Ettől függetlenül a botolás megkezdése előtt egy botanikus írásos szakvéleményt is megrendelte a nagyobb fák esetében, hogy az biztosan szakszerűen legyen elvégezve és ne pusztuljanak el az értékes növények. Képviselői javaslat alapján a közlekedés biztonságát veszélyeztető fákat és bokrokat is visszavágják. A javaslatot a testület egyhangúlag jóváhagyta.

❖ Egyéb

➔ Beiratkozás az óvodába

Sokszor okoz problémát a szülőknek gyermekük óvodai elhelyezése. Mivel szeptemberben már az iskolai étterem épületében indul a foglalkozás, többen aggodalmuknak adtak hangot attól tartva, hogy nem tudják majd elhelyezni a gyermeküket.

Mivel ez nagyon fontos kérdés, a félreértések elkerülése végett a polgármester határozati javaslatot nyújtott be, ami egy mondattal kibővíti az óvoda működési rendjét: „A beiratkozási kérvények elfogadásáról vagy elutasításáról a polgármester dönt, az óvoda igazgatójával való konzultáció alapján.” A határozatot a testület egyhangúlag jóváhagyta.

➔ A Jednota kerítése

A polgármester és az alpolgármester az újvári Jednota vezetésével helyszíni szemlét tartott az építkezésen. Ennek során azt kérték, hogy a tömör betonkerítést kb. 30 méterrel hosszabbítsák meg, mivel a kerítés a telek Templom-utca felőli szélétől az épület sarkáig tartott volna. Az építésvezető gyors árkalkulációja alapján azonban jelentős többletköltség keletkezett volna, ezért más megoldásokat is számba vettek. Végül az a javaslat született, hogy két méter magas tujafákból élő sövényt alakítsanak ki, ami azonnal kivitelezhető, esztétikusabb és lényegesen olcsóbb is. Mivel ez a Jednotának is megtakarítást eredményez, megállapodtak abban, hogy cserében állják az új óvodaudvar kerítésének a költségeit, valamint az iskolaéttermet felszerelik egy új, 150 személy részére megfelelő kapacitású kombinált villansütővel. Az építkezés jó-

vághatásakor a betonkerítést a testület feltételül szabta, a változtatáshoz is szükséges volt a képviselők jóváhagyása. A javaslatot a testület egyhangúlag jóváhagyta.

➔ Panaszok a kábeltévé miatt

Több panasz is érkezett a képviselők felé, hogy a kábeltévé minősége nem megfelelő: időnként kiesnek programok, lefagy a kép vagy egyéb hiba jelentkezik, és a működtető cég túl lassan hárítja el a hibát. Mivel a cég már volt figyelmeztetve az önkormányzat részéről és a helyzet nem javult, a képviselők feladatuk adták a polgármesternek, hogy a következő testületi ülésre rendelje be a cég vezetőjét személyes meghallgatásra.

Végezetül a polgármester megköszönte a részvételt, és az ülést bezárta.

EGYHÁZI TÁBOR EGY VEZETŐ SZEMÉVEL

2006. július 3., hétfő. Az Immanuel Gyülekezeti Ház kistermében izgatott gyerekek gyülekeznek, félve intenek búcsút szüleiknek. Talán még náluk is jobban izguló 15-16 éves fiatalok rendezik őket, énekeket tanítanak velük. Az első gyerektábor.

Nem tudtuk milyen lesz egy sereg lurkóval foglalkozni öt napon keresztül, lekötni figyelmüket, fegyelmezni őket, vigyázni rájuk, de éreztük, jó lesz. Még szinte mi is gyerekek voltunk. Kimerítő volt, de élveztük minden egyes percét. Nem volt hát kérdés, hogy a következő évben is megrendezzük.

Azóta eltelt 7 év, a gyerektábor megszervezése pedig már hagyománnyá vált. A gyülekezeti ház kistermét kinőtük,

évről évre többen jelentkeztek. Már a környező falvakból is vannak visszatérő táborozóink. Idén az iskola épülete adott otthont táborunknak. A résztvevők izgalmas időutazáson vehettek részt, visszarepültek Jónás, Zákheus és Magdalai Mária korába. Ismert bibliai történeteken keresztül igyekeztünk átadni az üzenetet, miszerint fontos, hogy legyünk engedelmesek, becsületesek, megbocsájtóak, terjesszük az örömhírt és legyünk a Mennyrösök lakosai.

Nem maradhatott el természetesen a játék sem – volt sok méta, számháború, foci. Szerdán fürödtünk egy jót Párkányban, majd pénteken elkezdettünk Karvára, ahol megnéztük a trianoni emlékművet. A kézműves foglalkozáson ékszereket, kitzűzőket, színes üvegeket, képeslapokat gyártottak

a gyerekek hihetetlen ügyességgel, türelemmel és kreativitással. Az elkészített munkákat vasárnap kiállítottuk a templomban, ahol rendhagyó istentisztelet keretén belül mutattuk be a szülőknek, nagyszülőknek, hogyan is zajlott egy délelőtti táborban, mennyi éneket tanultunk együtt.

Végignézve a sok tábori egyenpő-lóban – amit mindenki saját kezűleg készített – lelkesen éneklő, mutogató gyereken, kárpótol bennünket minden fárasztó napért. Hét év alatt mi, vezetők is sokat fejlődünk, tanultunk, lelkesedésünk azóta is töretlen. Reménység szerint jövőre is sikerül megszervezni a táborot, majd utána is és még legalább 7x, vagy inkább 70x7-szer. ;)

Szalai Andrea

Támogassa Ön is a Magyar kapu felállítását!

Ezzel a támogatói jeggyel
Ön a Magyar Kapu
létrehozását segíti.

Köszönjük!

„Ne mondjátok, hogy keressek magamnak másol
helyet a világban, mert nincsen ennek a világnak helye,
ami az enyém volna azon az egyen kívül.”

Wass Albert

A gyűjtés időtartama:
2013. aug. 1 - 2014. jún. 4.

5€

Az MKP helyi szervezete 400 darab támogatói jegyet bocsátott ki, s arra kéri a tisztelt lakosságot, hogy ezek megvásárlásával segítse a kapu létrehozását, melynek részleteiről lapunk legutóbbi számában olvashattak. A jegyek ára 5 euró. Előjegyzési szándékukat kérjük Vörös Szabolcsnál (tel. 0907 378 081), vagy Jókai Andreánál (tel. 0907 498 181) jelezzék. Köszönjük!

SZÁZÉVES VÍZ

Az 1965-ös árvíz pusztítása után nem egészen ötven évvel újra próbára tett minket a Duna. A június kilencedikei tetőzéskor a vízszint csaknem egy méterrel volt magasabb, mint 1965-ben. Az akkorihoz hasonló katasztrófát az azóta magasított és megerősített gátak védelmében el tudtuk kerülni, de a gátrendszer önmagában nem lett volna elég, hogy visszatartsa az évszázados vizet. Sok ember munkája, odafigyelése és összefogása nélkül ma nem mondhatnánk félig viccesen, hogy „ezt megúsztuk!”.

Először is szeretnék köszönetet mondani a **Vízgazdálkodási Vállalat (SVP)** dolgozóinak, akik munkája és szakmai tudása nélkülözhetetlen volt a hatékony és sikeres védekezéshez. A legnagyobb

veszély idején huszonnégy órás szolgálatban járták a töltést, időben észlelték a veszélyes szakaszokat és pontosan tudták hol és hogyan kell védekezni. **Csermák Emil és Kesjár Marian** szakaszmunkások úgy védtek Dunamocst mint a saját falujukat, nemegyszer akár éjjel háromkor is térdig vízben állva, irányítva a védekezést. Külön említést érdemel a madari kanális melletti gátépítés: nekünk, laikusoknak először érthetetlennek tűnt, de mint utóbb kiderült, enélkül nagy eséllyel váratlanul, hátulról tört volna be a víz a faluba. Szerencsére időben észrevették és felismerték a veszélyt. A riasztás után, este kilenckor kb. negyven dunamocsi önkéntes érkezett a helyszínre. **Komló Zoltán** vezetésével elkezdtek a nyúlgát építését egészen reggel négyig. Másnap új önkéntes brigád érkezett, amely folytatta a munkát, amit harmadik váltásban a focicsapat önkéntes különítménye fejezett be. **Komló Zolinak** köszönhetően sokan megtanulták, hogyan kell szakszerűen homokzsákokat rakni, jól záró gátat építeni. Végül olyan gát kerekedett a munkából hogy a Vízgazdálkodási Vállalat és a polgári védelem (CO) vezetői is körbefényképezték, mint tankönyvbe való illusztrációt.

Ifj. Hollósi Sándor folyamatosan bizonyította, hogy érti a dolgát, a madari kanális zsilipjénél vagy a Süttöi sétányon kialakított bordás megtámasztás építésénél láthattuk, mi mindent kell tudni a szakszerű árvízvédelemhez. Azóta - velem együtt - sokan másképp tekintenek a gátőr munkájára. Mindannyian köszönettel tartozunk a Vízgazdálkodási Vállalat helyi alkalmazottainak: **Mezei Sándornak**, aki természetesnek vette, hogy szolgálata letétele önkéntesként a gáton marad, és **Papp Józsefnek**, aki a zsilivatíó átemelő szivattyún teljesített szolgálatot, és a helyi

védekezésből önkéntesként is kivette a részét.

A tavalyi tüzesetek után az árvízvédekezésnél is láthattuk, hogy az önkéntes tűzoltó egyesület tagjai komolyan

rásnak és **Lajos Lászlónak** a nehézgépek használatáért, a **Kovil s.r.o.-nak** a járművek használatáért és egyéb technikai segítségért, a **Dunamocsi Csárdának** a felajánlott étkeztetésért.

veszik a feladatukat. Bármikor számíthattunk rájuk: szervezetségük, felszereltségük, hozzáértésük és munkabíráskuk miatt ők voltak a védekezés legütőképesebb csapata. Köszönet illeti mindannyiukat, különösképpen **ifj. Antal Mihály** parancsnokot.

A magam és az önkormányzat nevében köszönöm annak a 38 dunamocsi lakosnak a munkáját, akiket a község árvízvédelmi terve alapján behívtunk az úgynevezett árvízvédelmi szakaszokba. Nekik a védekezés nem önkéntes, hanem kötelező feladat volt, de ezt zokszó nélkül teljesítették - sőt túlteljesítették. Akiket éppen nem hívtunk be, azok is megjelentek a töltésen önkéntesként, olyan is előfordult, hogy egyeseket haza kellett zavarni hogy pihenjenek, mert holnap lesz rájuk szükség. A dunamocsi közösség erejét nagyon jól mutatja, hogy összesen 38 személyt kellett kijelölnünk, mert egyetlenegy ember sem mondta, hogy nem tud, vagy nem akar az árvízvédelmi szakasz tagja lenni.

Minden segítséget megadtak a helyi gazdák és vállalkozók is. Hálával tartozunk elsősorban **Farkas Péternek** (F. Petrol) a munkások ellátásában nyújtott segítségért, **Antal Mihálynak**, **Vörös Gézának**, **Lajos Ernőnek**, **P. Lajos And-**

Az önkormányzat természetesen nagyban támaszkodott a közmunkások segítségére, akik példásan helytálltak. Külön köszönet illet **Szuri Attilát**, aki gyakorlatilag két hétig állandó szolgálatban volt. Nem csak a munkájával segített, de a sürgős, néha kapkodó munkák során mindig tudta mi hol van, és hogyan működik. Köszönöm **Orosz Jenő** alpolgármester fáradhatatlan szervezési munkáját. Róla tudjuk, hogy keveset alszik de gyorsan, alighanem most két hétig ezt is felfüggesztette. Többen állították, hogy egyszerre két helyen is látták és ezt én sem merem egyértelműen megcáfolni.

A nagyfokú hatékonyság annak is köszönhető, hogy a társadalmi és sport szervezetek szervezetten vettek részt a munkában. A focicsapat, a vadász szervezet, a horgász szervezet tagjai nemcsak önkéntesen, de magukat megszervezve egy-egy komplett brigádot alkotva védtek a falut. A vadászoknak külön köszönjük, hogy a tervezett lövészverseny helyett a gátakon voltak, és ebédjüket felajánlották a védekezőknek. A szervezetségnek köszönhetően nemcsak magunkat tudtuk megvédeni, hanem a Karvának is segítséget nyújtottunk. Dunamocsi önkéntesek váltott műszakokban öt napon át két motoros szivattyúval segítettek eltávolítani a belvizet a házak közül.

Végül, de nem utolsó sorban köszönöm mindenkinek, aki önkéntesen segítette a védekezési munkákat. Szinte hihetetlen látvány volt, amikor a tetőzéskor, június 8-án szombaton éjjelkor a riasztás után 15 perccel nyolcvan ember jelent meg a gáton. Legyünk büszkék magunkra, legyünk büszkék Dunamocsra!

Jó érzés arra gondolni, hogy bajban ilyen is tud lenni a falu, ahol élünk!

Banai Tóth Pál

Zajos Ferenc

DUNAMOCSI BELSŐFALU 143.

VÍZVEZETÉK, FÜTÉS, VILLANY SZERELÉSE
EGYÉB HÁZ KÖRÜLI JAVÍTÁSOK

0949-167-191

A Vári háztól San Franciscóig

Időnként – évente legalább egyszer – megjelenik egy amerikai férfi Dunamocson. Itt tartózkodik néhány hetet, közben rendbe teszi Belső falusi portáját, gyerekkori barátaival felidézi a régi emlékeket, jót eszik a paprikás csibéből és töltött káposztából, majd hazautazik Kaliforniába, ahol felesége és két felnőtt fia várja. Ő Kovács József, vagy ha úgy tetszik Joseph Kovacs (ejtsd: koveksz), egy igazi amerikai úriember, aki a lelke mélyén azért dunamocsi maradt, s akinek a szívét hazahúzza szülőföldje, a Komáromban élő idős édesanyja, a Duna illata és a Belső falusi körtetfák. Még nem volt húsz éves, amikor 1968-ban kalandos úton az ismeretlen távolba szakadt, akkor úgy mondták disszidált. Ismerkedjünk most meg az ő történetével!

Mesélj valamit a dunamocsi gyökereidről, ki „fia-borja” is tulajdonképpen a Kovács Dodó?

Nagyapám a Templom utcai Szalai Béla volt, aki 1896-ban született, nagyanyám az 1900-as születésű Szalai Jolán. Édesanyám a ma is Komáromban élő özv. Kovácsné Szalai Lenke, akinek még két testvére született, Jolán és Béla. Béla magas, jóképű srác volt, a család szeme fénye, és nagyanyámnak egyben legnagyobb tragédiája, mivel egyetlen fia nem tért haza a háborúból. Mama mindig mondogatta, hogy ennél nagyobb fájdalom nem érheti az embert. Béla 18 éves volt, mikor a háború végén más dunamocsi fiatalokkal együtt leventeként elvitték, aztán három hét múlva nyoma veszett. Egyesek szerint valahol Tatabánya környékén van eltemetve. Édesanyám másik testvére Jolán, a későbbi Szabadka Ferencné. Nagyapám molnárként dolgozott, először Búcsón, majd itt a községben, de igazi szerelme a szőlő volt. Imádott borászkodni, igazi „kóstolgató” volt, aki mindig tudta a mértéket. Kimért, kevés beszédű, humoros emberként emlékszem rá, aki időnként így szól hozzám: „Gyere fiam, ballagjunk ki az Ástványba!” Majd útközben hozzátette: „Fütyüljünk el fiam egy nótát!” Mái eleve nem él bennem az emlék, ahogy belefütyülünk a nagy szőlőbe! Nagyanyámról leginkább arra emlékszem, hogy sokat sütött-főzött. Az udvaron, nagy katlanban főztük a lekvárt, én meg körülöttem sündörögtem. Az idillnek az 1965-ös nagy árvíz vetett véget, ami tönkretette a házakat, s ezzel a régi Templom utcát is, ami pedig a falu egyik leggyönyörűbb helye volt. Két oldalán sűrű diófa sor húzódott, melyek lombja boltívesen összeért az út fölött. Megmaradt bennem az a festői kép, ahogy a környékbeli rengeteg liba ott összeverődött, majd hatalmas fehér felhőként, gágogva, szárnyukkal suhogva felrepültek a diófák lombkoronája között, és a templom mellett elhúztak a határ felé. Fantasztikus látvány volt, amilyenben a ma emberének sajnos már nem lehet része.

A Templom utca mellett a Belső faluhoz is szoros kötelékek fűznek, hiszen ott nőttél fel!

Pontosabban 12 éves koromig cseperedtem ott, 1949 és 1961 között. Az ún. Vári-ház volt az otthonunk, ami nagyanyám, született Nagy-Vári Jolán révén került a birtokunkba. Ideális gyerekkorom volt ott, ami állandó játékkal telt. Vagy az utca

porában pilinckéztünk, pityköveztünk, ki-dobócskáztunk, vagy a Dunán teknőztünk, pecáztunk, fürödtünk, télen pedig korcsolyáztunk. A leggyakrabban talán Mocsi Jósikával, Mocsi Ernővel, Kukola Jósikával, Szalai Zolival, Muszka Jancsival játszottam, hol az egyiknél, hol a másiknál ettük a zsíros kenyeret. Amikor 2003-ban itt voltunk Mocson a feleségemmel Bettyvel, akkor

A ribizli érésekor szeret hazaérkezni...

bizony a régi nosztalgikus emlékek is hozzájárultak, hogy megvettem az éppen eladó, utcabeli Tóbiás-telket. Akkor még állt rajta a régi vályogház, amit meg szerettem volna menteni és felújítani, de sajnos az idő már annyira kikezdte, hogy ezt a tervemet kénytelen voltam feladni, és a házat lebontani. Bizony San Franciscóból nem könnyű a telket rendben tartani, de mindent megteszek, amit tudok. Nagy örömemre egyébként nem csak én, hanem a két fiam, Jesse és Jacob is ragaszkodik a telekhez, ezért egyelőre nem tervezem az eladását.

Édesapádát még nem említetted, aki nem volt dunamocsi születésű.

Apám, Kovács József Patról származik, de sokan ismerték és máig emlékeznek rá Mocson is, mivel a komáromi színház hőskorában a MATESZ színésze volt. 1948-ban házasodtak össze édesanyámmal, s az ötvenes évek elején, a színház kezdeti időszakában lett színész. Igazi irodalmi lélek volt, verseket, újságcikkeket írt, sőt még keresztretjtvényeket is összeállított. 1961-ben költöztünk be Komáromba, addig Mocsról járt be busszal. Az előadások után, éjjel 11-kor már nem jött busz, ilyenkor a MATESZ által fenntartott színészlakásban aludt. 2-3 kollégájával együtt időnként részt vettek a pozsonyi rádió magyar adásának felvételein is, amikor felmentek Pozsonyba

és néhány hónapra előre megcsinálták a műsorokat. Nagyon élvezte ezeket az alkalmakat, és nem csak a mellékkereset, hanem elsősorban a pozsonyi élet miatt. Színésztársa, Ferenczy Anna mondta nekem nemrég, mikor radványi víkendházánál összeházasodtunk: „Apád nagykanállal ette az életet!” Az 1970-es évek elején elváltak édesanyámmal, s akkor a kassai Tháliába került, ahol élete végéig játszott. Többször emlegette költözése után: „Fiam én Kassára disszidáltam!” Ugyanis őt jobban megtörte az elköltözés, mint engem az Amerikába való kivándorlás. 71 éves korában halt meg, három infarktus után.

Komáromban töltötted a kamaszkorod, majd a felnőtté válás küszöbén, 18 évesen sorsdöntő elhatározásra jutottál: a vasfüggönyön át Nyugatra szöksz! Sokan gondolkodtak akkoriban ezen a lépésen, de a tettekig már kevesebben jutottak el, pláne nem 18 évesen, egy szál egyedül és minden segítség nélkül.

Pozsonyban laktam akkoriban, ahol a fogtechnikusi iskolát végeztem. Barátaimmal szentül elhatároztuk, hogy meglógunk az országból, de mikor a tettekre került volna sor, ezért vagy azért mindegyik meggondolta magát, s így egyedül maradtam. A szökés „zseniális” terve ekkor már megszületett bennem, tehát hozzáálltam a kivitelezéshez. Még a szüleim sem tudták, mire készülök. 1968 márciusában megkaptam a kért útlevelet a hatóságtól, hogy Magyarországra, apám testvéréhez utazhassak. Vonattal utaztam Budapestre, ahol két napot töltöttem. Pesten felkerestem a jugoszláv nagykövetséget, ugyanis azt a fülest kaptam, hogy mai pénzben számolva kb. 30 euróért pecsétes engedélyt lehet kapni 24 órás jugoszláviai családi látogatáshoz. Szerencsére volt nálam annyi, így kitaláltam, hogy Stefankovics Anna öreganyám meglátogatásához van szükségem az engedélyre. Nagy könnyebbülésemre rányomták a pecsétet. Felültem a Pest-Zágráb vonatra, majd Zágrábból busszal mentem Rijekába, onnan pedig stoppal az olasz határig. Olyan fáradt voltam már, hogy elaludtam hátul a kocsiában, és meglepetésemre az iratokat kérő jugoszláv határőr ébresztett fel az olasz határon. Kimagyaráztam magam, hogy túlhozott az autós, én nem ide akartam jönni, kiszálltam és visszagyalogoltam néhány száz métert, majd nekivágtam az er-

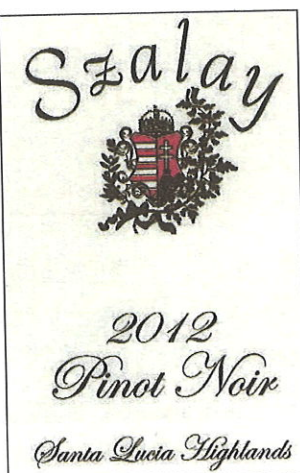
dőnek, hogy a zöldhatáron evickéljek át a túloldalra. Azt sem tudtam, hol vagyok, csak az autók lámpáit figyeltem távolról, hogy merre mennek, s én arra vettem az irányt. A határt géppisztolyos, kutyás katonák őrizték, bizonyos távolságra egymástól pedig kilátók voltak. A párhuzamosan húzódó szögesdrótos kerítésekben átmásztam – azt, hogy nincs bennük áram nem tudtam, csak reméltem, meg abban is bíztam, hogy aknák sincsenek. Végül átvergődtem az olasz oldalra, kimentem az erdőből az országútra és megláttam Trieszt városának fényeit, ami kb. húsz km-re feküdt. Március 18–19-ének éjszakája volt, éppen József nap, és olyan rettentő hideg ott a hegyekben, hogy a fogam vacogott. Reggel hatra értem le a trieszti vasút-állomásra a hegyről, aztán onnan, olaszból küldtem haza meglepett szüleimnek a képeslapot, hogy a szabad világban vagyok.

Ennek végrehajtásához nem kis elszántság kellett, de miért is volt benned ilyen erős az elhatározás, hogy te minden áron elhagyod az országot? Jó szakmát tanultál ki, amivel itt is megteremthetted volna a stabil egzisztenciád.

Ez igaz, csakhogy abban a közegben és légkörben, ami akkor uralkodott a kommunista Csehszlovákiában, sehogy sem találtam a helyem. „Ez nekem nem jól” – forgott mindig a fejemben. Egyszerűen nem tudtam elképzelni a jövőmet a szociban, az állandó tilalmak, a megakadályozott törekvések, a kényszerűségből elfojtott vágyak közegében. Mindenki félt valamitől. „Jaj, nehogy kinyissuk az ablakot, mert meghallja valaki, hogy Szabad Európát hallgatunk, jaj ne mondj ilyeneket, mert elvisznek Jáchimovba!” Mikor a pozsonyi iskolában a folyosón kötelezően körbe kellett sétálni a szünetekben, egyszer csak odajött hozzám a tanárnő: „Kovács, én nem tudom, hogy miben törd a fejed, de nekem nagyon nem tetszik valami rajtad!” A pofámra volt írva, hogy más vagyok, nekem a szabad élet, szabad üzlet, és szabad érvényesülés kellett. Az ötvenes évek elején jöttek a papa földjét elvenni. Ketten voltak, és az egyikük így szólt: „Béla bátyám, írja már alá, adja oda a földet, mert, ha nem írja alá, akkor elveszük.” „Hát akkor meg van oldva, minek írjam alá?” – válaszolta Szalai nagyapám. Az indulatosabb nagyanyám még odavágta nekik: „Azt hiszitek, az ilyen nekem fáj? Nekem ti már semmi rosszat nem okozhattok azután, hogy a fiam elesett a háborúban. Menjete a francba, piszok gazemberek!” Nem írták alá, és úgy tudom sok dunamocsi szintén így cselekedett. Egyébként meg nem volt ám nagy föld, 4–5 kisebb darab itt-ott, az is főleg szőlő. A megélhetéshez jól jött, de inkább az azzal járó életforma elvesztését sajnálta paraszt nagyapám, akinek kegyelemkenyérként útkaparó állást adtak. A földes-kavicsos főút gödreit tömködhette pár koronáért. Néhány évig csinálta. Hát ilyesmi élmények formálták ifjúkorom gondolkodását.

Hogyan folytatódott nyugati kalandod a Triesztbe érkezés után?

Fogalmam sem volt mihez kezdek majd, de annál nagyobb volt az önbizalmam, hogy boldogulni fogok és viszem valamire. Triesztben felültem a vonatra, elmentem Rómába és jelentkeztem a rendőrségen: itt vagyok, és nem megyek vissza! Ők viszont visszazsuppoltak – ha nem is a vasfüggöny mögé, de a Trieszt melletti menekülttáborba. Itt három hétig dekkoltam, majd a Latina nevű táborba vittek, ahol közölték velem az előttem álló lehetőségeket. Számos ország fogadott akkor emigránsokat, de különböző volt a várakozási idő, míg az ország tényleg fogadni tudott. Ez a rendszer augusztusig volt jellemző, míg ki nem tört a balhé Csehszlovákiában. Az 1968-as események után tömegével jöttek a menekültek, ezért rugalmasabb gyakorlatra tértek át, nem várakoztatták annyit őket. A kínálatban többek között Kanada, Ausztrália, Új-Zéland, USA, Dél-Afrika, Svédország és Németország szerepelt. Svédországot túl hidegnek, Németországot túl közelinek találtam, míg végül aztán az USA mellett döntöttem. Megérkeztem New Yorkba, s a harmadik nap már találtam is állást egy fogászatanban, majd hamarosan a túlsó partra, Kaliforniába tettem át a székhelyem, egy ottani fogászati laboratórium munkatársaként. Minden szépnek tűnt, csakhogy akadt egy apró kellemetlenség. A szabályok értelmében 6 hónappal az országba érkezés után be kellett jelentkezni a katonasághoz. Én ezt még New Yorkban megtettem, s ettől kezdve izgulhattam, hogy a korabeli amerikai szokás szerint ki ne sorsoljanak a behívandók közé. Akkor éltük a vietnami háború csúcs időszakát, s én nem igazán vágytam az indokínai őserdőbe. Szerencsére ezt is megúsztam.

Jó munkahelyed lett tehát, s ezzel együtt letelepedtél Kaliforniában, ahol azóta is élsz. Hogyan boldogultál ezután, „mire vitted” a tengerentúlon?

1972 januárjában, 22 évesen már a saját lábamra álltam. Nyitottam egy fogtechnikai műhelyt San Franciscóban, ahol három hónap után már 3 alkalmazottal dolgoztam. 1974-ben házassodtam össze Bettyvel, aki szintén az alkalmazottam volt. Megvettük az első házunkat, majd 1976-ban építettem egy újat, ugyanabban az utcában. 1980-ban megszületett Jacob, egy évvel később Jesse fiunk. 1981-ben a tengertől pár km-re vettem telket, ahol felépítettem családi otthonunkat. Itt nőttek fel a gyerekeink. A fogászat jól ment, az ún. Dentofacial Reconstruction volt a fő

profilunk, vagyis esztétikai célból vagy baleset után egész fogsorokat tettünk rendbe. Egész Amerikában ismert volt a cégünk, a kliensek mindenholnan jöttek, Chicagótól Seattlig. 2003-ban eladtam családi házunkat, hat hónapig nem volt otthonunk, ez alatt utazgattunk a világban, akkor jártunk Mocson is, és vettük meg a Tóbiás telket. Mikor visszatértünk, egy 7 hektáros területet vettünk, szintén San Francisco mellett, a festői Carmel Valleyben, ahol az eddigi hivatásom helyett valami teljesen újat akartam csinálni. 34 évig csináltam a fogakat, amit most már nem akartam folytatni. A borkészítés vonzott, ezért építettem Carmel Valleyben egy borászatot, amelyben a lakásunk is helyet kapott. Így lett a fogtechnikusból végül borász!

Miféleképpen sokan nem is gondolnák, hogy Amerikában egyáltalán szőlőt termesztene, pedig Kalifornia mára a világ egyik legjelentősebb borvidékévé nőtte ki magát, amely a bortermelésben egyre jelentősebb szerepet játszik, és bizony nem egy esetben kiszorítja a piacról a hagyományos európai borvidékek termékeit.

Ez így van, különösen néhány borfajta esetében. Kalifornia termeszt az Egyesült Államok borainak majdnem a kilencven százalékát, több mint kilencszáz borászattal büszkélkedhet a mintegy fél magyarországnyi területet felölölő borvidék. Tőlünk 25 km-re húzódik Amerika legjobb Chardonnay, Pinot Noir és Sauvignon Blanc termőterülete. A vidék nyitott a tengerre, sok a napsütés és minden délután fúj a szél, amely lehűti a hőmérsékletet. Nyáron nem esik az eső, ezért permetezni sem kell, esetleg ha köd van júniusban. Fél hektár szőlőt telepítettem a borászat mellé Cabernet Sauvignon, Merlot és Syrah fajtákkal, no meg, hogy említés nélkül ne hagyjam, anyám küldött innen csomagban néhány Csókaszőlő vesszőt, amelyből szép lugast növesztettem, s ma a teraszunk díszé. Bevallom, a telepítéssel befürödtem, s nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Az én területem már nem tartozik az említett borvidékhez, ahhoz képest alacsonyabban fekszik, így majdnem minden évben meglátogat a májusi fagy. Nyáron pedig nagy a hőingadozás az éjszaka és nappal között, ami szintén nem tesz jót a szőlőnek. Amit tavasszal a fagy meghagy, arra jönnek az őzikek, melyből rengeteg van a környéken. Ezért két mexikóival bekerítettem a telket – megjegyzem, Kaliforniában a fizikai munkák legnagyobb részét mexikóiak végzik, akik nagyon jó munkaerők és 10–12 dollár órabérért dolgoznak – de a madarak ellen ez sem védett meg. Hálózással próbálkoztam, ami szintén nem igazán vált be. Borászatunk ellátása teljes egészében a természetektől vásárolt szőlővel történik, termékeinket pedig a törzsszevők viszik el. Soha nem hirdettük, reklámoztuk magunkat. Az ismertségünk egyébként nagyon megugrott az utóbbi időben, Jesse fiam tévés „karrierjének” köszönhetően, aki az országosan vetített „Nagy Ő” című műsor

sztárja lett. Azóta mindenki ismeri a Jessé Kovacs nevet az Államokban, s fiaim az ismertséget kihasználva könyvet is írtak „Young and Thirsty” címmel, amely a borívás

kultúráját népszerűsíti a fiatalok nyelvén és a fiataloknak szólóan. Borászatunkból a luxus kategóriához közeli, exkluzív borok kerülnek ki, mivel az a véleményem, hogy a kis borászatoknak a magasabb árfevű piacot kell megcélozni, hiszen ha kis mennyiségben olcsó bort értékesítenénk, akkor még a rezsit sem tudnánk kifizetni. Az olcsó bor 4-5 dollárt, a középkategória 10-30 dollárt, a luxus kategória az e fölötti árat jelenti, s a válságig jól mentek a mi 28-30 dolláros boraink. Jelenleg a termelési licencünk 2.000 dobozra szól, ami 20.000 palackot jelent évente, de 15.000 palacknál nem csinálunk többet, főleg mióta a válság okán

a luxuspiacon erősen visszaesett. Mikor kezdtünk, az első öt év nagyon jól sikerült, az utóbbi öt év pedig legalább ilyen rosszul.

Dolgozni és kinlódni tehát Amerikában is kell, ott sem minden fenékg tejfől...

Nemcsak szervezésből, az üzletmenet irányításából, de a fizikai munkából is kiveszi a család a részét. Amikor például palackozási időszak van, éjt nappallá téve dolgozunk mind a négyen, együtt négy mexikóival, mert a határidőt teljesíteni kell. Amerikában sem adnak semmit ingyen, de nem is arra számítottam mikor kimentem. Elmondhatom, hogy én minden téren megtaláltam a számításomat ott, és nagyon jól érzem magam Amerikában – de legalább ennyire imádom Dunamocsra hazajönni!

50 éves osztálytalálkozó

2013. június 15-én örömmel tettem eleget egy nagyon kedves meghívásnak, 50 éves találkozózn vettem részt. Az 1962-63-as tanévben végzett tanulók szervezték ezt a szép, kis ünnepséget.

Délután három órakor gyülekeztek a temetőben és egy órát a kegyeletnek szenteltek. Elhelyezték az emlékezés virágait elhunyt osztálytársaik sírjain. Nem feledkeztek meg a karvai és a radványi temetőben nyugvókról sem. Tanítóik sírhalmánál is megálltak egy-egy csokor virággal: Fekets Margit, Szabó Júlia és Szabó Gyula sírjánál. Előző nap Komáromban Beck László igazgató és Novotný Magda, Párkányban pedig Vožák Tibor ig. helyettes sírján helyezték el a virágaikat. Sajnos őket is elsodorta az 50 év.

A találkozó egy romantikus, szépen parkosított kertben, Takács Arankaéknál volt megtartva. Az ő osztályuk a mostani kultúrház helyén álló tűzoltószertár felső szintje volt, amit a kultúrház építésénél lebontottak. Az osztályfőnöki órán Takács Aranka nyugalmazott tanítónő szívélyesen üdvözölte a jelenlévőket és

elszavalta Breitner János: „Tanár úr kérem” című versét. Jelentésnél említették, hogy az eredeti létszám 27, jelen van 16. 7-en vannak igazoltan távol: Bacsor Erzsébet, Hegedűs Bence, Hajtman Mihály, Zsapka Sándor, Medza Béla, Mester István, Acsay Sarolta. Sajnos ők már alusszák örök álmukat a temetőben. Kár volt a fiatal életekért.

Ezek után Aranka átadta a szót a pedagógusoknak. Atlasz Sándor, szintén nyugalmazott pedagógus, a volt osztályfőnök vázolta az akkori harcot az új iskoláért. Szabó József, aki sokat foglalkozott a zenetanítással még iskolán kívül is, most sem tagadta meg önmagát, ugyanis mindenkinek átadott egy fénymásolt lapot, amelyen egy közismert szép népdal volt, amit közösen, jó kedvvel el is énekeltünk. Mondanivalóját azzal fejezte be, hogy arra buzdította a régi tanítványokat, idős korban is szeressék a munkát, mert a munkának éltető ereje van. Mindezek után mindenki beszámolt az 50 év alatti tevékenységéről és családjáról. Kultúrprogramunk utolsó pontjaként elhangzott egy szavalt:

Gyimóthy Gábor „Élet és halál” c. verse, amit Szabó Erzsébet adott elő és a 100. életév elérésére buzdította őket, akik most járnak a 65. életévükben.

A továbbiakban nagyon gazdag vendégségben volt részünk. A vacsorát is a szervezők készítették, nagyon finom, ízletes bográcsgulyás volt és még sok finomság, az óriás osztálytortától a pogácsáig. Vacsora után folyt beszélgetés az emlékekről, felszínre kerültek a diákcínyek, előkerültek a megsárgult fényképek, emlékkönyvek, szóba jöttek a kirándulások, táborozások, stb. A júniusi nap utolsó sugarait küldte a barackfák lombjai közé, amikor a kortársak jó egészséget, hosszú életet kívánva elbúcsúztak egymástól és tanítóiktól. Én pedig ezúton mondok köszönetet pedagógus társaim nevében is a kedves volt tanítványoknak, akik nem sajnáltak időt, fáradságot erre a szép ünnepségre és örömet szereztek nekünk is és egymásnak is.

Szabó Erzsébet

Felső sor: Kocsis István, Kukola Géza, Klimacsek János, Török Erzsébet, Hegedűs Magda, Zácsik József
Alsó sor: Soóky Zsuzsa, Kovács Aranka, Trenka Katalin, Tarics Júlia, Nagy Katalin, Nedesovszky Éva, Szabó Gizella, Zsíros Magda, Szalai Anikó. A fényképész, aki nincs a képen: Csókás Tibor.

1919 júniusában gyilkolták meg a dunamocsi plébánost

1919 nyarán zűrzavaros viszonyok uralkodtak az országban. A történelmi Magyarország végórát élte, az I. világháborús vereség következtében gyors léptekkel haladt a széthullás felé. Rögtön a vereség után, 1918 végén szerb, román és cseh csapatok lépték át az ezeréves határokat, hogy minél nagyobb darabokat hasítsanak ki a védekezésre képtelen ország testéből. Dolgukat megkönnyítette, hogy 1918 októberében forradalom tört ki Budapesten, melynek következtében a Károlyi Mihály vezette kormány került hatalomra, amely különböző politikai megfontolásból nem tanúsított érdemi ellenállást a benyomuló ellenséggel szemben. Károlyi hatalma a sorozatos kül- és belpolitikai kudarcok miatt hamarosan megbukott, és az egyre kilátástalanabb helyzetben, 1919 márciusában a Kun Béla vezette kommunisták kezébe került az irányítás. Megkezdődött az ún. Tanácsköztársaság időszaka, amely sok egyéb mellett az akkori dunamocsi katolikus plébános sorsára nézve is végzetes következményekkel járt.

Trubinyi János 1863-ban a Bars vármegyei Verebélyen született, szegény földműves család gyermekeként. Szlovák nemzetiségű volt (Trubini), de iskolaévei alatt elmagyarosodott, s haláláig magyarnak vallotta magát. 1882-ben a komáromi bencés gimnáziumban érettségizett, majd Esztergomba került a teológiára. 1887-ben Simor János hercegprímás, esztergomi érsek szentelte pappá az esztergomi bazilikában. Néhány évnyi káplánkodás után Dévényújfalun (Devín) 1893 és 1910 között, majd 1910 és 1918 között Gajáron (Gajary, Malacky járás) lett plébános. Mindkét község szlovák lakosságú volt, így Trubinyi e településekre helyezése tökéletesen megfelelt azoknak a követelményeknek, melyeket az esztergomi érsek az északi területekre kinevezett papokkal szemben támasztott: tökéletesen ismerje a szlovák nép nyelvét, de emellett hűséges legyen a magyar állameszméhez és a magyar szellemiséget erősítse a felvidéki szlovákság között. Trubinyi megfelelt az elvárásoknak, és saját példáján keresztül is képviselte a politikai hatalom által követendőnek tartott utat: a szlovák gyerek az elemi- majd középiskolában sajátítsa el a magyar nyelvet és gondolkodást, legyen híve Szent István országának, és ezzel megnyílik számára az út az érvényesülés, a karrier előtt. A szlovák parasztságból származó Trubinyi karrierje egészen az 1902-ben átadott káprázatos budapesti Országház képviselői székéig ívelt, hiszen a Katolikus Néppárt színeiben 1901-ben és 1905-ben is parlamenti mandátumot szerzett.

Többször felszólalt a parlamentben, s beszédeivel nem egy esetben nagy feltűnést keltett. 1902-ben például azt javasolta, hogy az országban keresztül-kasul kocsikaravánokkal vándorló, s közbiztonsági szempontból problémát jelentő oláh cigányokat a katonaság gyűjtse össze, s mintegy meglepetés ajándékként terelje át a nyugati határon az osztrák sógoroknak. Politikai tevékenységét egyesek nem nézték jó szemmel, különösen a szlovák nemzeti irányzat képviselőinek szúrta a szemét, akik magyarónak, vagyis magyarbarátnak, a magyarok székértelőjének tartották a

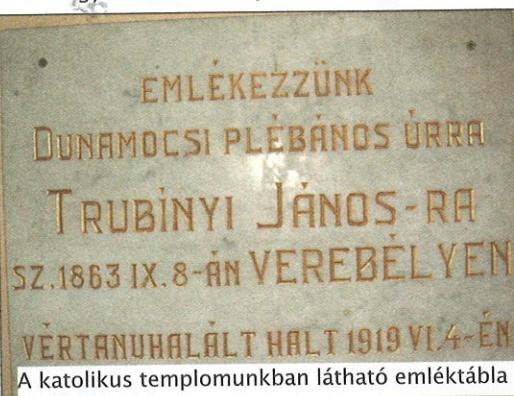

stomfai (Stupava) kerület parlamenti képviselőjét. Valószínűleg ezzel függött össze az a rágalomhadjárat, melyet az 1910-es években folytattak a gajári plébános ellen. Lépten-nyomon han-

goztatták, sőt lejárató szándékú levelet fogalmaztak egyházi feletteseinek azzal a váddal, hogy Trubinyinak vagy fél tucat gyereke született különböző cselédeitől, napszámosaitól. Az ügyet az egyházi szervek évekig vizsgálták, míg végül nagy nehezen sikerült tisztáznia magát a hercegprímás előtt. A kedélyek viszont továbbra sem csitultak körülötte.

Eljött 1918, amikor felvirradni látszott a szlovák nemzeti törekvések napja, s így annak képviselői egyre ha-

tározottabban léptek fel az ellenségüknek tartott plébánossal szemben. Októberben – még a budapesti forradalom kitörése és a cseh legionáriusok megjelenése előtt – betörték a plébániájára, feldúlták és kirabolták azt. Csernoch János hercegprímás ekkor kénytelen volt áthelyezni őt, és választása a színmagyar mivoltából nyugodtabb helynek ígérkező Dunamocsra esett. A balsors azonban továbbra is üldözte Trubinyit, de most már nem a szlovák nacionalisták, hanem a magyar kommunisták képeiben.

A Tanácsköztársaság formájában hatalomra jutó kommunista rezsim

meglehetősen népszerűtlen volt az országban, ezért különítményes csapatokat állítottak fel, melyek felléptek mindenütt, ahol a rendszert veszélyeztető megmozdulásokat sejtettek. „A hatalom a kezünkben van. Aki azt akarja, hogy visszatérjen a régi uralom, azt kíméletlenül fel kell akasztani. Az ilyennek bele kell harapni a torkába.” – hirdette Szamuely Tibor, a tanácsrendszer egyik vezető politikusa. A különítményesek a vélt vagy valós ellenségeiket elfogták és megkínózták. A fegyveresekkel együtt az egyes településekre érkező agitátorok sokszor provokatívan léptek fel: kilátásba helyezték, hogy a templomokból mozikat csinálnak, s hogy nem csak a földeket, de a nőket is „kollektivizálják” – vagyis közös tulajdonba veszik. A löfegyverrel és kézi-gránáttal felfegyverzett különítményesek előszeretettel kergették szét a miséző gyülekezeteket is.

1919. június 1-jén Dunamocs egy felbolydult méhkaszhoz volt hasonlatos. Bandl Ferenc parancsnokkal az élen ugyanis vörös különítményesek érkeztek hajón a faluba azzal a céllal, hogy megszervezzék községünkben a tanács hatalom helyi képviselőit, és akár megfélemlítéssel is biztosítsák az új kormányzat tekintélyét. A katonák a helyi családoknál szállásolták el magukat, s élelmiszerüket a termények, állatok rekvirálásával oldották meg. Másnap munkához láttak és helyi lakosokból – akik közül volt, aki önként, mások fenyegetésre vállalták el a posztot – felállították a direktóriumot, azaz a községet irányító testületet (Szabadka Ferenc elnök, Jókai Lajos, Kántor Gyula, B. Lajos András, Szalai János, V. Szalai József). A vörös katonák hamarosan kilátogattak a mocsai pusztára, ott lefoglalták az egyházi birtok állományát, majd csordaszám hajtották a Duna-parti kikötőhöz, ahol a katonák uszályokra terelték őket, hogy a főváros felé haladjanak velük. Törvényszerű volt, hogy eljuttak a plébánoshoz is, aki nem titkolta a kommunizmussal szembeni ellenszenvét, és prédikációiban gyakran bírálta a marxista ideológiát illetve a bolsevik hatalom vérengzéseit. Június 3-án besúgók jelentették fel őt Bandl Ferenc vörös parancsnoknál, aki azonnal elfogatta a plébánost és megparancsolta, hogy végezzen vele, mint veszedelmes ellenforradalmárral. A parancs után Halasi Ferenc, harminckét éves debreceni lakatossegéd és társa, Szabó Sándor a Duna-partra kísérték a plébánost, kiválasztottak egy akasztásra megfelelő akácfát és létrát kerítettek. Helyi történet szerint egy parti csónak láncát használták az akasztáshoz, s arra kényszerítették a hátrakötött kezű papot, hogy a létrán menjen fel, majd ráhúzták a nyakára a hurkot, végül kirántották lábai alól a létrát. A szerencsétlen ember hosszú percekig vonaglott, míg végül kiszenvedett.

Csernoch János, a szintén szlovák származású hercegprímás a Tanácsköztársaság bukása után, szeptember 11-én körlevelet fogalmazott, melyben ezt írta papjáról: „... a vörös hadsereg katonái kötéllel felakasztva kivégezték. Kérjük esedezve Istent, hogy kegyetlenül megölt testvérünknek adja meg a dicsőség hervadhatatlan koszorúját és vezesse be a vértanú örök közösségébe.”

HÍREK az alapiskolából

Visszatértünk a Katedra versenyre

Az alapiskola tanulói rendszeresen bekapcsolódnak a Katedra Irodalomversenybe. E tanévben három csapat oldotta meg az ötfordulós levelezőverseny feladatait. A 8., 7. és 6. osztály tanulói Móricz Zsigmond alkotásaival és életének bizonyos szakaszaival ismerkedtek meg alaposan.

Külön dicséretet érdemel a Zichy (Móricz írói álneve) csapat: Rácz Fanni, Szuri Renáta Katalin, Nagy Emese. A csapat részt vett az országos döntőn Dunaszerdahelyen. Másik csapatunk a Rokonok: Banai Tóth Kincső, Kele Fanni a levelezőversenyben szintén az élményben szerepelt, de a szabályok értelmében egy iskoláról egy pedagógusnak csak egy csapata vehet részt az

országos döntőn. A következő novellákat olvastuk el a levelezőversenyre, majd az ezt követő országos döntőre: Hét krajcár, Szegény emberek, Barbárok, Tragédia, a Pillangó kisregényt és az Életem regénye néhány fejezetét, sőt a Pillangó c. film mindkét változatát megnéztük, hisz minden apróságra figyelni kellett. Idén 72 csapat kapcsolódott be a levelezőversenybe az ország minden részéből, és a 20 legeredményesebb találkozott Dunaszerdahelyen. A résztvevők mindannyian győztesek voltak, hisz fél évig foglalkoztatta őket a téma, olvastak, böngésztek, feladatokat oldottak meg, új ismeretekre tettek szert, és az elolvasott művek által új élményekkel gazdagodtak. (Bacskor Katalin)

Kiskőrös - Szeged - Ópusztaszer

Iskolánk tanulói két napos kiránduláson vettek részt, amely során ellátogattunk Kiskőrösre, Szegedre és Ópusztaszerre. Első állomásunk Kiskőrös volt, ahol megtekintettük Petőfi Sándor szülőházát. A kis ház tele volt emlékekkel. Emellett meghallgattunk egy rövid előadást a házról is. Utána elmentünk a helyi szlovák tájházba, amely elénk tárta az itteni szlovákok régi életmódját, használati eszközeit, a gyerekek játékait. Utunkat folytatva Szegedre buszoztunk, ahol elfoglaltuk szállásunkat egy kolégiumban. Este rövid sétára indultunk a városban. A sok-sok régi épület mindenki tetszését elnyerte.

Másnap elindultunk végállomásunkra, Ópusztaszerre. A nap folyamán megnéztük a Nemzeti Történeti Emlékpark által kínált érdekességeket. A kisebbek kézműveskedtek, míg a nagyobbak vezetőnk segítségével megismerkedtek őseink életmódjával. Láthattuk öltözköket, harci eszközeit és ékszíkeit. A délután folyamán lovas bemutatót néztünk, majd kirándulásunk megkoronázásaként megtekintettük a Feszty-körképet, amelyet Feszty Árpád festőművész készített a honfoglalásról. Ez a mű mindenkit ámulatba ejtett. (iskola)

Családi sportnap

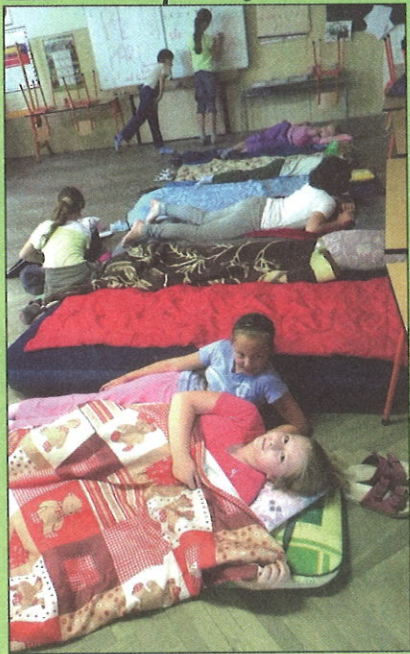
Ez év júniusban ismét rendezésre került a hagyományos **Családi Sportnap**, idén a **Kék Duna futóversenyhez** kapcsolódva. A **Csokonai Polgári Társulás** évről-évre felvállalja, hogy a játék és szórakozás mellett játékonysági akciót szervezzon a gyermekek és családjuk részére, melyben segítségünkre volt az iskola és óvoda majd minden pedagógusa, aktív szülők és iskolabarátok is. **Célunk az,**

hogy árusítás során befolyt összegből támogatni tudjuk az iskola és óvoda tanulóinak oktatási és nevelési körülményeit. A jótékonysági rendezvényen kívül a társulás számára támogatást az adó 2%-ból befolyt összeg jelenti, amiért köszönet jár azon dunamocsi és más települések iskolárárt adózó állampolgárainak, akik a CsPT részére utalták át ezt az összeget. Támogatóinknak köszönhetően az évek folyamán sikerült felújítani az iskola berendezését, gyermekek részére (iskolások

és óvodások egyaránt) programokat szervezni, előadókat hívni, kézműves foglalkozásokhoz alapanyagokat biztosítani, valamint az óvodától elbúcsúzó, leendő kisdiákokat megajándékozni, illetve az iskola hírnevét öregbítő tanulókat megjutalmazni a tanévzáró keretén belül. **A segítséget és a támogatást mindenkinek köszönjük, akinek ebben része volt.**

(A CsPT vezetősége)

Pizsi-party

Már szeptemberben felvetődött a kérdés a kiselsősök körében: „Ugye lesz ebben az évben is pizsi-party?” Hiszen ők tavaly még csak kívülről hallgathatták, ahogy mesélték nagyobb testvéreik az élményeket. Természetesen idén is volt... De még milyen! Június 11-12-én iskolánk tanulói év végi kirándulás keretén belül Kiskőrösön, Szegeden és Ópusztaszeren jártak. Csodálatos élményekkel gazdagodtak, sok szép emlékekkel tértek haza. Magától értetődött, hogy a pizsi-party olvasó-órát és a foglalkozás egy részét erre építjük majd. Többek között játékos, szórakoztató formában teszteltük a memóriájukat, a drámajáték, mint folytatás pedig elengedhetetlen volt. De nem maradhatott el a szalonnasütés, a mozgásos játékok és sötétedés után a zenés, táncos party sem. A takarodó után persze az osztályokban elszállásolt kis csapatokat még sokáig sutyorogtak... Ismét egy közös élménnyel gazdagodtunk, jól éreztük magunkat! Tehát: jövőre ismétlés! :-)

(Banai Tóth Enikő)

Atlétikai versenyek: Búcs, Érsekújvár

Tanulóink a Katona Mihály Alapiskola által szervezett XIX. Regionális Atlétikai Napon vettek részt Búcsban, ahol 60 m-es és 300 m-es síkfutásban, távolugrásban, magasugrásban, krikett labda dobásban mérték össze erejüket. Iskolánkat Takács Bálint, Szuri Katalin, Kele Fanni, Csontos Tibor, Farkas Zsófia, Rácz Gabriella, Jezsó Márk és Zalackó Balázs képviselte. A legjobb eredményt **Takács Bálint** érte el, aki 23 pontjával az összesített 3. helyen

végzett. **Kele Fanni** 12, **Szuri Katalin** pedig 8 pontot szerzett, mellyel a 2. illetve 3. legjobb eredményt elért dunamocsiként térhettek haza.

Ők hárman utazhattak a komáromi járás atlétikai bajnokságára, melyet az érsekújvári atlétikai stadionban rendeztek. Takács Bálint krikett dobásban nagyon jó eredményt ért el, 69,98 m-es dobásával az 5. helyen végzett. (Mácsodi András)

Apró hírek – avagy az oviban is zajlik az élet

Bár az elmúlt hónapokban nemigen szerepeltünk a Hírnök hasábjain, de ez nem jelenti azt, hogy megállt volna nálunk az élet, sőt élményekben gazdag, mozgalmas évet tudhatunk magunk mögött. Szeptemberben több új kisgyermek vette birtokába az óvodát, akik hamar belezajlottak a mindennapokba és kezdetét vette egy izgalmas bővelkedő iskolév.

Októberben a nagyok rövid mesejátékkal köszöntötték a nyugdíjasokat, örömet szerezve ezzel nagymamáknak, nagypapáknak. Ezt a mesejátékot bemutatták a szülőknek is, őszi mesedélután keretében, melyet összekapcsoltunk könyvkiállítással, ugyanis ősszel mesekönyvgyűjtést hirdettünk. Ennek eredményeként gyermekeink megismerhették korábbi korok meséit, mesekönyveit, klasszikus mesehősök korábbi kiadásait és óvodánk könyvtára is bővült számos mesekönyvvel. Köszönet mindazoknak, akik támogatták a kezdeményezést! Advent időszakában el látogatott hozzánk a Mikulás, akit a hosszú útról megtérve dalokkal, versekkel üdvözlöttünk és megígérve, hogy továbbra sem

tesznek rossz fát a tűzre, a Mikulás megajándékozta a gyerekeket. Őt hamarosan a karácsonyi angyalka követte, aki egy szép fenyőfával és számos ajándékkal lepette meg bennünket. Az újévet vidáman kezdtük, és mindjárt februárban egy fergeteges farsangi mulatsággal üztük (volna) el a telet. Ötletesebbnél, ötletesebb jelmezek születtek, volt versenyjáték, sütemény, tánc és sok móka.

Az év egyik legszebb ünnepét – anyák napját – május elején ültük. Szakítva a hagyományokkal idén a két csoport külön köszöntötte az anyukákat. A nagycsoportosok versekkel, dalokkal lepték meg az anyukákat, amit aztán a kultúrházban is előadtak. A kiscsoport is készült rövid mesével, verssel, dallal, de ezután közös játékra hívtuk az anyukákat. Volt kitalálósdi, közös ének, körjáték és kézműveskedés.

Júniusban, gondolva egy merészet, megtartottuk az apák napját is. Bár az apukák némi aggodalommal álltak hozzá, azért szép számmal eljöttek játszani. Hajtogattak papírcsákót, tornáztak, eldugott tárgyat kerestek összekötött lábbal, talicskáztak, bekötött szemmel ismerték fel gyermekeiket. A játékokat családias hangulatú uzsonna követte. A gyerekek csillogó

szemmel, apukájuk kezét szorongatva indultak aznap haza.

Ezen kívül számos esemény tartotta mindennapjainkat, tartottunk gyümölcsnapot, motoros napot, gyermeknapot, pizsamapartit, részt vettünk a március 15-i rendezvényen, néhányan tanultak angolul, jártunk színházba, állítottunk májfát, bekapcsolódtunk a futóversenybe, a családi sportdélután rendezvényébe és voltunk kirándulni.

És persze eljött a ballagás napja is, ahol nyolc gyermek – **Kukola Erik, Mezei Bélus, Tóth Regina, Mezei Szilárd, Lajos Nóra, Guniš Ákos, Kelő Dani, Cseh Andrea** – kapta meg tarisznáját, benne útravalóval az iskolába. Búcsúztak a kicsik, a kicsit nagyobbak és a nagyok: mesével, verssel, dallal és az utolsó sétával. A búcsú napja volt ez, hisz nemcsak ballagóink búcsúztak, hanem mi is. Július 26-án utoljára zárjuk be óvodánk kapuját. Szeptembertől új helyen, de a régi lendülettel várjuk kis ovisainkat!

Nagy Orsolya

Galambászaik eredményei 9 forduló után

Hustopeče, 2013. 04. 28. Start 07:00

- 1.(1.) Schulcze Róbert 09:35, 175,3 km
a galamb teljesítménye 1128 m/perc
- 2.(2.) Rohácsek József 09:34, 171,7 km
- 3.(5.) Fülöp Zoltán 09:45, 180,5 km
- 4.(19.) Mitas Péter 09:50, 179,3 km
- 5.(20.) Szegi András 09:52, 180,4 km

Velké Meziříčí, 2013. 05. 01. Start 06:45

- 1.(6.) Boros Zoltán 10:01, 247 km
a galamb teljesítménye 1255 m/perc
- 2.(29.) Skuliba József 10:11, 247,2 km
- 3.(40.) Fülöp Zoltán 10:14, 247,3 km
- 4.(45.) Rohácsek József 10:07, 238,9 km
- 5.(60.) Csontos János 10:16, 247 km

Humpolec, 2013. 05. 05. Start 08:45

- 1.(5.) Boros Zoltán 12:34, 298 km
a galamb teljesítménye 1299 m/perc
- 2.(13.) Zajos Eduard 12:39, 285,5 km
- 3.(14.) Rohácsek József 12:42, 289 km
- 4.(27.) Fülöp Zoltán 12:52, 298,3 km
- 5.(46.) Schulcze Róbert 12:50, 293,5 km

Říčany, 2013. 05. 12. Start 06:30

- 1.(21.) Csontos János 10:30, 363,6 km
a galamb teljesítménye 1509 m/perc
- 2.(31.) Fülöp Zoltán 10:32, 363,9 km
- 3.(33.) Boros Zoltán 10:33, 363,6 km
- 4.(47.) Schulcze Róbert 10:31, 358,9 km
- 5.(50.) Szegi András 10:35, 363,8 km

Slaný, 2013. 05. 19. Start 05:45

- 1.(7.) Csontos János 12:20, 416,7 km
a galamb teljesítménye 1054 m/perc
- 2.(48.) Schulcze Róbert 12:31, 412,2 km
- 3.(56.) Skuliba József 12:37, 416,99 km
- 4.(57.) Szegi András 12:37, 416,97 km
- 5.(62.) Fülöp Zoltán 12:38, 417 km

Slivenec, 2013. 05. 26. Start 06:40

- 1.(9.) Mitas Péter 10:43, 387 km
a galamb teljesítménye 1588 m/perc
- 2.(12.) Schulcze Róbert 10:41, 383,4 km
- 3.(19.) Skuliba József 10:45, 388 km
- 4.(33.) Boros Zoltán 10:45, 387,8 km
- 5.(54.) Rohácsek József 10:41, 378,8 km

Grimma (Németo.), 2013. 06. 09. Start 06:00

- 1.(3.) Schulcze Róbert 15:13, 560,3 km
a galamb teljesítménye 1011 m/perc
- 2.(11.) Fülöp Zoltán 15:29, 565,5 km
- 3.(17.) Skuliba József 15:39, 565,4 km
- 4.(43.) Csontos János 15:51, 565,2 km
- 5.(44.) Mitas Péter 15:51, 564,6 km

Slivenec, 2013. 06. 15. Start 05:30

- 1.(2.) Schulcze Róbert 10:50, 383,4 km
a galamb teljesítménye 1197 m/perc
- 2.(13.) Szegi András 10:57, 388 km
- 3.(14.) Fülöp Zoltán 10:57, 388,1 km
- 4.(39.) Boros Zoltán 11:01, 387,8 km
- 5.(41.) Skuliba József 11:02, 388 km

Nimburg (Németo.), 2013. 06. 15. Start 06:00

- 1.(1.) Fülöp Zoltán 1 nap 19:34, 851,1 km
a galamb teljesítménye 1045 m/perc
- 2.(2.) Mitas Péter 1 nap 20:26, 850,1 km
- 3.(31.) Rohácsek József 2 nap 11:15, 841,9 km

A verseny állása 9 forduló után

1.(5.) Mitas Péter	2958 pont
2.(9.) Schulcze Róbert	2675
3.(12.) Fülöp Zoltán	2510
4.(16.) Csontos János	2452
5.(19.) Boros Zoltán	2118
6.(20.) Szegi András	2099
7.(24.) Rohácsek József	1858
8.(27.) Skuliba József	1689
9.(29.) Lajos Ferenc és Gábor	1581
10.(38.) Zajos Eduard	910
11.(52.) Mácsodi István	120

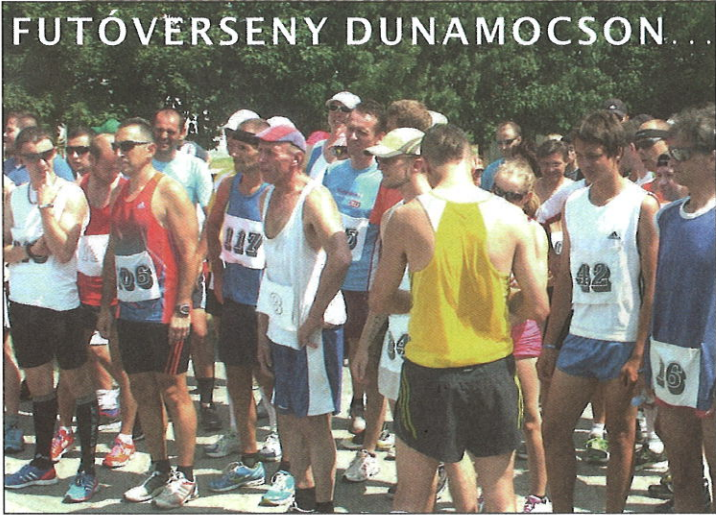
-zárójelekben a kerületi helyezés látható (oblastné združenie) 56 versenyzőből-

A hátralévő fordulók eredményeit értékeléssel a következő számban közöljük.

Az információkat Boros Zoltán szolgáltatta.

FUTÓVERSENY DUNAMOCSON

Idén ötödik alkalommal, rekkenő hőségben rendeztük meg a „Fuss a Kék Dunáért” elnevezésű versenyt. Rengeteg munka fekszik a verseny megrendezésében: támogatók megnyerése, segítők koordinálása, a futótáv kijelölése, kellékek biztosítása és még sorolhatnánk. A folyó magas vízszintje miatt az eredetileg kijelölt útvonalat az utolsó pillanatban a Duna töltésére kellett módosítani, de ez sem szegte kedvünket, nem adtuk fel! Családi hangulatú verseny valósult meg, ahol nevezési díjat nem szedtünk, ellenben az összes résztvevő ebédre volt hivatalos a célban, amit a község önkormányzata biztosított. A

frissítőt a Helén Panzió állta. A díjak anyagi háttérét részben az újbíri Jednota Coop, valamint a Rév-Komáromi Termálfürdő biztosította, a Budapest Sport Iroda a nagy melegben izotóniás itallal lepette meg bennünket, a Koritnica cég pedig ásványvízzel. Kellett is a melegben, hiszen a 167 futó összesen 560 liter folyadékot ivott meg a célban, illetve a kihelyezett frissítő állomásokon.

Dunamocs lakossága már megszokta ezt az évente ismétlődő futó kavalkádot. Egyre többen jönnek ki az utcákra és a főterre, hogy szurkoljanak a résztvevőknek. Külön öröm számomra, hogy idén több mint harminc helyi felnőtt polgár vállalta a gyaloglást vagy a kocogást. Az iskolások is jöttek, de leginkább az ovisok vitték a prímet, hiszen szülői biztatás mellett húsz óvodás korú gyermek futotta le a számukra kijelölt 100 méteres távot. A kis futókat a célban az óvodás tanító nénik kezűgyeségének köszönhetően egyedi érem és édesség várta. Az alapiskolások legjobbjai elnyerték a „Dunamocsi Alapiskola Legjobb

Sportolója” címet és egy erre a célra készült egyedi pólót, a már említett felirattal. Az 5 km nagyon közkedveltnék bizonyult, mert futva és gyalogolva is meg lehetett tenni, 74-en indultak a távon. Köztük volt községünk polgármestere Banai Tóth Pál, Karva polgármestere Duka Gábor, Süttő polgármestere Czermann János és neje, továbbá református lelkészünk Dobai Sándor és felesége, akik valamennyien Dunamocs község „Példamutatás a sportban” oklevelét vehették át. Neves futók is jelen voltak: Szőnyi Ferenc Magyarországról az ultra triatlon világsúcstartója, Bögi Sándor Dunaszerdahelyről háromszoros spárta hős, Kocsis Árpád a Spar Budapest Maraton versenyigazgatója, valamint a Lamats János a tatabányai Sprint futóklub elnöke.

A hazafelé induló mosolygós arcokat látva, illetve a visszajelzéseket hallva és olvasva, mint versenyigazgató megállapíthatom: jelesre vizsgáztunk. Mindannyian beletettük a maximumot, de ami a legfontosabb: támogatók nélkül mindez lehetetlen lett volna. Jövőre ismét várunk minden kedves sportkedvelőt a versenyen!

Támogatók : Dunamocs község, Karva község, Helén Panzió, Koritnica, Coop, Nové Zámky, Vifon, Budapest Sportiroda, Sprint Futóklub Tatabánya.

Médiapartnerek: Delta hetilap, Új Szó, paraméter.sk, bum.sk, szlomasport.sk

Kele Géza

Eredmények:

400 m lányok: 1. Rácz Lili, Dunamocs, 2. Ratik Emma, Nagymegyer, 3. Simsik Réka, Dunamocs; **400 m fiúk:** 1. Farkas Alex, Dunamocs, 2. Lajos Botond, Dunamocs, 3. Antal Mátyás, Dunamocs; **1200 m lányok:** 1. Tóth Lili, Lakszakállas, 2. Kovács Luca, Negyed, 3. Kele Fanni, Dunamocs; **5 km férfiak:** 1. Vrábel Marian, Imely 18:25, 2. Végh Attila Mórió, Bogya 18:35, 3. Mácsadi Gábor, Szenc 19:05; **15 km férfiak:** 1. Svajda Gábor, Becool Bratislava 56:01, 2. Lengyel Zsolt, Marcelháza 1:00:47, 3. Biro Károly Róbert, Győr 1:05:00; **40-49 korosztály férfiak:** Bohák Marian, Komárno 1:08:53; **50-59 korosztály férfiak:** Anatoli Leszkiv, Komárno 1:01:20; **15 km nők:** 1. Bognár Ibolya, Felsőszeli 1:20:02, 2. Jókai Ildikó, Párkány 1:28:38, 3. Ravasz Eszter, Bogya 1:53:44

... ÉS FUTÓVERSENY BÉCSBEN

Az idén 30. alkalommal rendezték meg a nagyhírű bécsi maratont. A város közel van hozzánk, így hát beneveztem. 77 euró bánta, mert ilyen magas volt a nevezési díj! Két napra utaztam Bécsbe, ugyanis a verseny napján már nem adják ki a rajtszámokat, nevezési csomagot, időmérő chipet. A busás nevezési díj ellenére rajtcsomagunk szinte semmit sem tartalmazott, ám mindenért felárat számoltak! Pólók, térszparti, chip, célfénykép – mindez még sok-sok euró. Régen jártam már Bécsben, s ami rögtön feltűnt, az a sok-sok török és arab kinézetű ember. Hova jöttem, talán Teheránba?

A másnap reggeli rajt helyszíne a Práterhez közeli Reichsbrücke volt, amit csak metróval lehetett megközelíteni, mivel minden utat lezártak az autók elől. Amerre a szem ellátott, rengeteg volt a futó, 42 ezer ember állt a rajtnál! Kedves olvasó, Ön mit gondol hány kamion sorakozott fel a futók szolgálatára? Hogy könnyítsék, az én ruháim egy megjelölt zsákban a 27-esben voltak. Képzelve el, 38 kamion állt egymás mellett kettesével! Kilenc óra, egyszer csak

felhangzott a Kék Duna keringő felemelő dallama – RAJT! Megindult a 42 ezer ember. Mindenki lábán chip, ugyanis a célban a tiszta időt mérték, így nem kellett tolnakodni előre. Mire az utolsó futó is elrajtolt, több mint fél óra telt el! A Duna hídon áthaladva két párhuzamos úton hőmpölyögve haladtunk, felejthetetlen volt az élmény! Szinte nem kaptam levegőt a sok embertől. Az öt kilométeres frissítő állomásnál térdig ért az eldobott műanyag pohár. Úgy tízezer mehettek már itt előttem, harmincezer pedig mögöttem jöttek! A félmaratoni futók, mikor beérték a célba kiálltak, ezért valamelyest szabadabb lett a pálya. Jól éreztem magam, mert Bécs legszebb részén, a belvárosban futottunk, ami nagyon látványos. A szurkolás pedig egyedülálló volt! Százazrek kint az utak mentén és torkuk szakadtából szurkoltak. A gyerekek nyújtogatták a kezüket egy-egy paciért, próbálták megérinteni a futókat, talán hogy egy kis energiát kapjanak tőlük.

Egy Joachim nevű izraeli fiúval ismerkedtem meg. Sokáig mellettem futott barátjával és magyarul szólt párszor. Megszólítottam, s elárulta, hogy Pesten

tanul és még soha nem futott versenyt Szlovákiában. Én pedig még Izraelben nem, ezért megbeszéltek, hogy ha ezt túléljük, keressük majd egymást. A 36. km-nél gyorsítani próbáltam, de sajnos nem ment! Éreztem, ha belelődölök, sérülés lehet a vége. Így 5:27/km-es tempóval folytattam. A befutó a híres Heldenplatz téren volt, leterített zöld szőnyeg és a Kék Duna keringő dallama fogadta a célba érkezőket. A befutóknak járó érem a nyakamba került: szép bronz csillag egy kis gyönggyel ékesítve. Ismét győztem! A maratoni távot győztem le és önmagam, valamint sok-sok ember más futót. És miccsoda véletlen, hogy 17 évvel ezelőtt ezen a napon harminc évesen éppen csak 17 perccel futottam jobb időt! Lehet, hogy évente „csak” egy perccel öregszem? Bár a győztes kenyai futó idejétől (2:08) az én időm nagyon elmaradt (3:50), ám az eufória a célban engem is épp úgy felemelt, mint őt.

Köszönöm támogatómnak, hogy részt vehettem ezen a versenyen.

Kele Géza

Kozmetikai kezelést vállalok, igény szerint házhoz is megyek!

Katona Melinda Tel: 0905 721 230
3D műszempilla hosszabbítás 20 eur

DFC HÍREK

* Vörös Patrik egy évvel ezelőtt szerzett sérülése sajnos továbbra sem gyógyul, ezért elkerülhetetlen műtét vár a DFC védőjére. A szakorvos keresztszalag szakadást állapított meg, de Patrik bosszúságára csak pár hete állították fel a diagnózist, ami ha a sérülés után közvetlenül történik, hosszú kálváriát és kihagyást előzhetett volna meg.

„Pedig a sérülés után rögtön orvoshoz fordultam – fogalmazott a védő – pontosabban mentő vitt be a július 8-án játszott Kava elleni osztályozó után. A következő két hónapot, beleértve a július 12-én tartott pozsonyi promóciót is végigmankóztam, majd 10 hetes rehabilitációt írtak elő. Ezután edzeni próbáltam, de nem volt rendben a lábam, így megint pihenttem. Télen teremben próbálkoztam, megint hiába, s ekkor végül beutaltak Kovács Zoltán ortopéd orvoshoz, illetve MRI vizsgálatra, ahol aztán felállították végre a diagnózist. Az operáció nem okvetlenül szükséges, csak ha továbbra is focizni akarok. Az orvos le akart beszélni róla, de én a műtét mellett döntöttem. Úgy néz ki, augusztus első vagy második hetében fekszem kés alá, amikor a térdet átfúrva csavarokkal rögzítik a keresztszalagot.”

A kihagyás tehát még hosszúra nyúlik, mivel az operáció után egy évet pihentetni kell a lábat. Gyógyulást kívánunk Patriknak, várjuk vissza a csapatba, s drukkolunk neki nem csak a pályán, de az iskolában is, hogy jó és sikeres építész váljon belőle!

* „Van kapusunk!!!” Az utóbbi időben gyakran hangzik fel ez a szurkolói bekiabálás, jelezve a Tóth László által nyújtott kiegyensúlyozott teljesítményt. Laci valóban megbízhatóan védett a tavaszi idényben, immár a csapat első számú kapusaként. Az előző szezonban még Bernáth Peti mögött koptatta a kispadot, s ezt a helyzetet felemás érzésekkel viselte. Egyrészt elfogadta Bernáth első helyét, mivel elismerte tudását, rutinját, a járási 1. osztályban szerzett korábbi tapasztalatait, másrészt viszont bízott önmagában és érezte, hogy ha bizalmat szavaznak neki, megállja a helyét a DFC kapujában.

„Bevallom – fogalmazott a hálóőr – kicsit tartottam ettől az osztálytól, mivel eddig csak a dzsungelligában védtem, de úgy érzem nem vallottam szégyent. Voltak kifejezetten jó meccseim, mikor a védéseimnek köszönhetően sikerült jó eredményt elérnünk. A szezon elején Bajkai Szilárddal váltottuk egymást a kapuban, ő az idegenbeli, én a hazai meccseken védtem, de Szilárd sajnos a búcsiai elleni meccsen megsérült, s azóta egyedül kell helytállnom. Leginkább a magas labdákat szeretem, meg azokat a szituációkat, mikor gyors reflexekre van szükség a háritáshoz, de mikor már ez sem segít, „szemmel verem” a labdát, hogy mellé menjen. Ezt mondtam viccesen a tesómnak Petinek, mikor a radványiak elleni barátságos meccsen négy nagy helyzete is volt velem szemben, de ebből 3 éppen mellé ment, egy pedig kapufa lett.”

Tóth Laci a radványi meccsen egy serleget vehetett át Jókai László elnöktől, mellyel a klub nemcsak a mutatott teljesítménye kapcsán fejezte ki elismerését, hanem értékelte a csapat melletti kitartását, szorgalmas edzéslátogatását azokban az időkben mikor még kevés játéklehetőséget kapott, illetve hogy egyedüli kapusként sérülései ellenére is végig vállalta a játékot a szezon során.

* Július 11-én a járási futball szövetség regionális tanácsának ülését tartották, melyen Kele Géza, mint állandó tanácsstag és Tücsök Alfréd, mint a DFC képviselője vett részt. A járás e régiójának tanácsában községünkön kívül Dunaradvány, Bátorkeszi, Madar, Búcs, Hetény és Marcelháza képviselteti magát. Az ülés számunkra legfontosabb pontja az az előterjesztés volt, melyet Tücsök Alfréd adott elő. A DFC indítványát tolmácsolta, miszerint a következő idénytől kezdve az ifjúsági csapatok 8+1-es felállásban játszhatnak mérkőzéseiket, s mindezt nem a teljes nagypályán, hanem a tizenhatos vonalára helyezett mobil kapuk által határolt játéktéren. Indoklasként fogalmazta meg, hogy nem csak Dunamocs, hanem szinte az összes többi falu a gyereklétszám gondjával küszködik, ezért alacsonyabb létszámú keret esetében a kisebb klubok is képesek lennének ifjúsági csapat indítására. A járási első osztályban szereplő gárdák ugyanis kötelesek vagy kölyök, vagy ifjúsági csapatot indítani, s Dunamocs esetében mindkettő nehézségekbe ütközik (lásd előző számunkban Tücsök Alfréd nyilatkozatát). A DFC javaslatát az érintett Hetény, Madar, Búcs és Bátorkeszi is egyértelműen támogatta. A szövetség egyelőre arra az álláspontra helyezkedett, hogy csupán a járás összes klubjának beleegyezése, támogatása esetén fogadja el az új megoldást, amit – információink szerint – Tany és Nemesőcsa is ellenez. Elnökségünk részéről felmerült még az a megoldási lehetőség is, hogy a 8+1-es csapatok külön bajnokságát a szövetség nem hivatalos bajnokságként engedélyezze.

* Lajos Tamás házi gólkirályi címét a klubvezetés serleggel jutalmazta, melyet csapatunk a Radvány elleni mérkőzés keretében vehetett át. Tamás végig versenyben volt a járási góllövőlista első helyéért, végül 2 góllal szerzett kevesebbet, mint az ekeli Horváth Lajos. De a mi szemünkben így is ő a járás legjobb góllövője, mert tudjuk, hogy egy bajnokcsapatban nem akkora kunszt sok gólt lőni. Gratulálunk Tomi! A mérkőzés után szezonzáró vacsora következett, ahol a csapat egyik legjobb játékosának, Mácsadi Zsoltnak ajándékként vaddisznó pörkölt került az asztalra, s meglepetésre előkerült Mezei Zsolt is, aki jófajta cigányzenével fokozta a hangulatot.

* Czermann János polgármester meghívására csapatunk a Süttői SC-vel játszott barátságos mérkőzést, amely a megyei másodosztályban bronzérmet szerző vendéglátók 7:4-es sikerével ért véget. Különleges élményt jelentett, hogy a játékosok és az őket kísérő szurkolók a Karva és Lábatlan között közlekedő kishajóval keltek át a Dunán. Az átkelés mindössze néhány percig tartott, ahelyett a 100 km-es út helyett, amit

a közúton való oda-vissza utazás jelentett volna a légvonalban 1 km-re fekvő testvér-községünkbe. Ebből is látszott, milyen áldást jelent majd, ha a két part közti rendszeres hajóközlekedés – előrejelzés szerint augusztus végén – valóban beindul. Lábatlanról a süttői önkormányzat kisbusza szállította a dunamocsiakat a meccs helyszínére. A mérkőzés valóban barátságos légkörben, kitűnő hangulatban zajlott, amit csak fokozott a helyiek szíves vendéglátása, akik ingyenes csapolt sörrel és finom babgulyással kedveskedtek dunamocsi barátaiknak.